

Kirjeldama, sest et mille trimm
arust meil kirjelduse vtsar-
rega mingi sugust ühendust ei ole.
Esiolgu väikseme Wana-Luis ega walde
Kampuri monopoli juurde, kuhu
meid Tartust ligi saadud laulinate
adressid juhatariwad.

Ma tähendan juba kahe, et meil
nii adressidest paigi rasu ei
saame: suuremalt osalt oli meil
wast nende laulikute kallal, kelle
adressid enne ilusse siiwad antud
asjale. Adresside ilus andjad siiwad
ihk kusagile talguse wõi pidiu peal
kuulnud, et keegi mõne wana laulu
laulis ja arwariwad, et tema
Jumal teab, kui paigi laulda
wäib. Kampuri juhatati meid
seda wana lähedal olemasse

"Wene külasse", kus üks wanamies-
Ants Tubakott meile ^{paigi} meile, et meil
üks kirjutamast ära wõiksime ^{paigi}

Aga meil nägime warrsti ära, et meil
kirjastkamist liiga nõrgas si-
arwatud: meil ei olnud wanamiehe
kaige olemas, nii et tema käest
aiumult saada ei saime.

Wanamies ei tahtnud esialgu
kuulagi laulma hakata. Ta
oli oma hinge ännistuse pärast
mures ja arwas, kas Jumal teda
perest surma mitte ei karista,
kui ta veel wanas eas f. tema
oli 76 aastat wana ja wene asja
"lõvi laulurid hakkas laulma".
Meil pidime kõik oma kaadri-
õpidud püüdi tundmise kaudu
tema ei wälja puistama, et
temale selgiks hea, et Jumalal